

[Jens Peter Jensen.]

finansiering af foreliggende projekter. En yderligere lempelse af pengepolitikken vil være en nødvendighed, som presser sig meget stærkt på. Det kan i den forbindelse nok være noget overraskende, at der fremsættes forslag om ny kreditskabelse gennem overførsel af statsmidler til Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk, og særlige udlånsordninger via ATP har jo også været nævnt som en mulighed. Vi har her i landet et smidigt og effektivt fungerende kredit- og kapitalmarked. Har kreditværdige virksomheder haft vanskeligheder med at opnå de fornødne kreditter, vil årsagen så godt som altid være at finde i, at den stramme pengepolitik har begrænset institutionernes udlånsmuligheder, og den af myndighederne førte rentepolitik har længe gjort lånene dyrere her end i de fleste andre lande. At vi har den fornødne organisation til at administrere kreditgivningen, er der vel ingen som vil betvivle. Skal kreditgivningen øges, må det derfor være mest hensigtsmæssigt, at pengeinstitutterne får deres muligheder forbedret gennem en lempelse af pengepolitikken. At opbygge nye offentlige eller halvoffentlige lånekontorer og at yde særlige rentesubsidier vil indebære spild af ressourcer. For Finansieringsinstituttet gælder det jo, at de udbudte obligationslån altid er blevet overtegnet meget hurtigt, og der har altså ikke hidtil været vanskeligheder forbundet med at udvide instituttets udlånskapital. Når det er sagt, vil jeg gerne tilføje, at vi har fuld tillid til, at de midler, der stilles til rådighed for Finansieringsinstituttet, vil blive anvendt på fornuftig og forsvarlig vis, men principielt kan fremgangsmåden ikke være rigtig.“

Jeg synes, det er væsentligt, at tinget får kendskab til de betragtninger, der her er fremsat af formanden for Danske Bankers Fællesrepræsentation. Det er jo ikke i denne sammenhæng nogen helt tilfældig person, der fremfører dette synspunkt, idet bankdirektør J. C. Thygesen er medlem af Finansieringsinstituttets repræsentantskab og bestyrelse.

Når tinget nu — og her vil jeg gerne bede det ærede medlem hr. Lysholt Hansen lytte særlig — er blevet bekendt med denne hold-

ning hos et af bestyrelsens medlemmer, tror jeg, man bedre vil kunne forstå, at jeg gentagne gange har anmodet om, at vi i udvalget kunne få en samtale med ledelsen af Finansieringsinstituttet. Jeg gør opmærksom på, at jeg fremførte mit ønske så tidligt, at det endog har givet anledning til grundige overvejelser i udvalget for forretningsordenen, der har givet os vejledning om, hvordan sådanne forhandlinger og drøftelser kan finde sted.

Jeg lagde mærke til det ærede medlem hr. Lysholt Hansens bemærkning om, at jeg var ophavsmand, og der lå lidt spydigt i, at jeg havde haft god tid til at mobilisere modstandere af lovforslaget. På dette som på desværre flere og flere områder har det ærede medlem ikke forstået situationen. Det, det drejer sig om, er dette, at nu har vi fået de stående udvalg, hvor vi kan drøfte almene forhold, og derfor synes jeg, det er rigtigt og også i tingets interesse, at der udvikler sig en praksis således, at det ikke alene er protestdeputationer, der modtages hos udvalgene, men at der også kan tilkaldes andre, således at vi kan få en drøftelse med dem. Dette så meget mere, som den højtærede handelsminister gang på gang har henvist til, at han har drøftet sagen med instituttet og i andre situationer med erhvervslivets kredse og organisationer osv.; så er det rimeligt — ikke for på nogen måde at klandre handelsministerens loyalitet i gengivelsen af, hvad der siges og refereres fra sådanne drøftelser — og det er i tingets interesse, at vi får lejlighed til at drøfte disse ting med de kredse, som i første og forberedende fase har været med i de overvejelser, der fører frem til lovforslaget.

Det var altså nogle principielle bemærkninger, som jeg håber formanden tilgiver at jeg flettede ind her, for jeg ved, at formanden har megen interesse i det, der kan være til trivsel for dette høje tings arbejde.

Dernæst må jeg vende tilbage til lovforslaget og den politik, der ligger omkring det, og sige, at det virker ejendommeligt, når man nu igennem spareplaner er nået til enighed om, at de 50 mill. kr., der skulle på det kommende års finanslov, vil man spare, og at det så gælder om endelig at få benyttet de 50 mill. kr., der var til rådighed på indeværende års finanslov. Det minder en lille smule om en måske ikke særlig begrund-